2023/2135

11.10.2023

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2023/2135

ze dne 9. října 2023

o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím stabilitu a politickou transformaci Súdánu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 30. května 2005 přijala Rada společný postoj 2005/411/SZBP ([1]), který sloučil opatření uložená společným postojem Rady 2004/31/SZBP ([2]) a opatření, která mají být prováděna podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1591 (2005), v jediný právní nástroj.

(2) Dne 18. července 2011 přijala Rada rozhodnutí Rady 2011/423/SZBP ([3]) o omezujících opatřeních vůči Súdánu a Jižnímu Súdánu.

(3) Dne 10. července 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/450/SZBP ([4]), kterým byla omezující opatření uložená rozhodnutím 2011/423/SZBP, jež se týkala Súdánu, sloučena v jediný právní nástroj.

(4) Dne 15. dubna 2023 vydala Rada bezpečnosti OSN prohlášení, v němž vyjádřila hluboké znepokojení nad vojenskými střety mezi súdánskými ozbrojenými silami a Jednotkami rychlé podpory. Členové Rady bezpečnosti naléhavě vyzvali strany, aby okamžitě ukončily nepřátelské akce a obnovily klid, a vyzvali všechny aktéry, aby se vrátili k dialogu s cílem vyřešit současnou krizi v Súdánu. Členové Rady bezpečnosti rovněž zdůraznili, že je důležité, aby byl zachován přístup k humanitární pomoci.

(5) Dne 19. dubna 2023 vydal vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) jménem Unie prohlášení k nejnovějšímu vývoji v Súdánu, v němž Unie a její členské státy důrazně odsoudily boje mezi súdánskými ozbrojenými silami a Jednotkami rychlé podpory. Unie a její členské státy v uvedeném prohlášení uvedly, že vypuknutí nepřátelských akcí podrývá úsilí o obnovení přechodu k demokratické vládě vedené civilními subjekty. Vyzvaly všechny aktéry, aby dodržovali mezinárodní humanitární právo a bez předběžných podmínek okamžitě ukončili nepřátelské akce. Uvítaly a podpořily kolektivní regionální a mezinárodní koordinované zprostředkovatelské úsilí, včetně úsilí OSN, Africké unie, Mezivládního úřadu pro rozvoj a Ligy arabských států.

(6) Dne 2. června 2023 vydala Rada bezpečnosti OSN prohlášení, v němž zdůraznila, že je třeba, aby strany okamžitě ukončily nepřátelské akce, usnadnily přístup k humanitární pomoci a zavedly trvalé příměří a obnovily proces směřující k dosažení trvalého, inkluzivního a demokratického politického urovnání v Súdánu.

(7) Dne 5. července 2023 vydal vysoký představitel jménem Unie prohlášení k aktuálnímu vývoji situace v Súdánu, v němž Unie důrazně odsoudila pokračující boje v Súdánu, jakož i skutečnost, že strany konfliktu i nadále odmítají usilovat o mírové řešení. Unie vyzvala všechny aktéry, aby umožnili a usnadnili poskytování humanitární pomoci a zajistili všem zúčastněným stranám bezpečný, včasný a neomezený přístup pro účely humanitárních operací. Unie vyjádřila politování nad ztrátami na životech a hrubým porušováním mezinárodního práva, včetně mezinárodního práva v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva. Unie uvedla, že je zvláště znepokojena zprávami o rozsáhlých útocích na civilní obyvatelstvo a civilní oblasti, včetně útoků na základě

([1]) Společný postoj Rady 2005/411/SZBP ze dne 30. května 2005 týkající se omezujících opatření proti Súdánu a zrušení společného postoje 2004/31/SZBP (Úř. věst. L 139, 2.6.2005, s. 25).
([2]) Společný postoj Rady 2004/31/SZBP ze dne 9. ledna 2004 o uvalení embarga na vývoz zbraní, střeliva a vojenské výzbroje do Súdánu (Úř. věst. L 6, 10.1.2004, s. 55).
([3]) Rozhodnutí Rady 2011/423/SZBP ze dne 18. července 2011 o omezujících opatřeních vůči Súdánu a Jižnímu Súdánu a o zrušení společného postoje 2005/411/SZBP (Úř. věst. L 188, 19.7.2011, s. 20).
([4]) Rozhodnutí Rady 2014/450/SZBP ze dne 10. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Súdánu a o zrušení rozhodnutí 2011/423/SZBP (Úř. věst. L 203, 11.7.2014, s. 106).

etnického původu, zejména v Dárfúru, přičemž se objevují děsivé zprávy o rozsáhlém sexuálním a genderově podmíněném násilí, cíleném zabíjení, nuceném vysídlování a neustálém vyzbrojování milicí. Unie zopakovala, že je naléhavě nutné přistoupit k okamžitému a bezpodmínečnému ukončení nepřátelských akcí. Unie uvedla, že je třeba bezodkladně vyjednat trvalé příměří. Unie rovněž uvedla, že bude i nadále spolupracovat s klíčovými partnery, včetně představitelů z řad súdánského civilního obyvatelstva a politických představitelů, jakož i s aktéry občanské společnosti, s cílem vrátit se ke smysluplným jednáním o spolehlivém mírovém řešení konfliktu na základě inkluzivního dialogu. Unie rovněž uvedla, že bude pod vedením Africké unie a Mezivládního úřadu pro rozvoj pokračovat v podpoře kolektivního regionálního a mezinárodního koordinovaného zprostředkovatelského úsilí s cílem urychleně obnovit mír a přispět ke stabilitě a obnově politického procesu.

(8) V prohlášení z 5. července 2023 Unie dále uvedla, že je připravena zvážit využití všech prostředků, které má k dispozici, včetně omezujících opatření, aby přispěla k ukončení konfliktu a podpořila mír.

(9) Unie připomíná nerepresivní povahu omezujících opatření EU a je připravena přizpůsobit použití nástrojů, jež má k dispozici, případnému pozitivnímu vývoji situace na místě.

(10) Vzhledem k závažnosti situace a s ohledem na činnosti narušující stabilitu a politickou transformaci Súdánu je vhodné přijmout zvláštní rámec omezujících opatření.

(11) Rada zdůrazňuje, že je důležité zamezit negativním dopadům uložených omezujících opatření na obyvatelstvo Súdánu a na již tak nestabilní súdánskou ekonomiku.

(12) K provedení některých opatření je nezbytná další činnost,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zamezení vstupu na své území nebo průjezdu přes ně:

a) fyzickým osobám, které jsou odpovědné za činnosti nebo politiky, jež ohrožují mír, stabilitu nebo bezpečnost Súdánu, nebo se na těchto činnostech nebo politikách přímo či nepřímo podílejí, podporují je nebo z nich mají prospěch;

b) fyzickým osobám, které maří nebo podkopávají úsilí o obnovení politické transformace v Súdánu;

c) fyzickým osobám, které brání dodávkám humanitární pomoci v Súdánu, přístupu k ní nebo její distribuci, včetně útoků na zdravotnické a humanitární pracovníky a zabavování a ničení humanitární nebo zdravotnické infrastruktury a vybavení;

d) fyzickým osobám, které se podílejí na plánování, řízení nebo páchání činů v Súdánu, které představují závažné porušování nebo zneužívání lidských práv či porušování mezinárodního humanitárního práva, včetně zabíjení a mrzačení, znásilňování a jiných závažných forem sexuálního a genderově podmíněného násilí, únosů a nuceného vysídlování;

e) fyzickým osobám spojeným s osobami popsanými v písmenech a) až d), tak jak jsou uvedeny na seznamu v příloze.

2. Odstavec 1 neukládá členským státům povinnost odmítnout vstup svých státních příslušníků na své území.

3. Odstavcem 1 nejsou dotčeny případy, kdy je členský stát vázán povinností podle mezinárodního práva, zejména:

a) pokud je hostitelskou zemí mezivládní mezinárodní organizace;

b) pokud je hostitelskou zemí mezinárodní konference svolané Organizací spojených národů nebo konané pod její záštitou;

c) podle mnohostranné dohody o výsadách a imunitách; nebo

d) podle Smlouvy o smíru z roku 1929 (Lateránský pakt) uzavřené mezi Svatým stolcem (Vatikánským městským státem) a Itálií.

4. Odstavec 3 se vztahuje také na případy, kdy je členský stát hostitelskou zemí Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE).

5. Rada je řádně informována o všech případech, kdy členský stát udělí výjimku podle odstavců 3 nebo 4.

6. Členské státy mohou udělit výjimky z opatření uložených podle odstavce 1, pokud je cesta dotyčné osoby odůvodněna naléhavými humanitárními potřebami nebo účastí na mezivládních zasedáních nebo zasedáních podporovaných nebo pořádaných Unií či zasedáních, jejichž hostitelem je členský stát vykonávající předsednictví úřadu OBSE, je-li politický dialog veden tak, že přímo podporuje politické cíle omezujících opatření, včetně podpory stability a politické transformace Súdánu.

7. Členské státy také mohou udělit výjimky z opatření uložených podle odstavce 1, pokud je vstup nebo průjezd nezbytný z důvodu soudního řízení.

8. Členský stát, který hodlá udělit výjimky uvedené v odstavci 6 nebo 7, tuto skutečnost oznámí písemně Radě. Výjimka se pokládá za udělenou, pokud jeden nebo více členských států nevznese písemně námitku do dvou pracovních dní od obdržení oznámení o navrhované výjimce. Pokud jeden nebo více členských států vznese námitku, může o udělení navrhované výjimky Rada rozhodnout kvalifikovanou většinou.

9. Pokud členský stát povolí podle odstavců 3, 4, 6, 7 a 8 osobám uvedeným v příloze vstup na své území nebo průjezd přes ně, je povolení omezeno na účel, pro který bylo osobám, jichž se týká, uděleno.

Článek 2

1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří níže uvedeným osobám, subjektům či orgánům, nebo které jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány:

a) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, které jsou odpovědné za činnosti nebo politiky, jež ohrožují mír, stabilitu nebo bezpečnost Súdánu, nebo se na těchto činnostech nebo politikách přímo či nepřímo podílejí, podporují je nebo z nich mají prospěch;

b) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům , které maří nebo podkopávají úsilí o obnovení politické transformace v Súdánu;

c) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, které brání dodávkám humanitární pomoci v Súdánu, přístupu k ní nebo její distribuci, včetně útoků na zdravotnické a humanitární pracovníky a zabavování a ničení humanitární nebo zdravotnické infrastruktury a vybavení;

d) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, které se podílejí na plánování, řízení nebo páchání činů v Súdánu, které představují závažné porušování nebo zneužívání lidských práv či porušování mezinárodního humanitárního práva, včetně zabíjení a mrzačení, znásilňování a jiných závažných forem sexuálního a genderově podmíněného násilí, únosů a nuceného vysídlování;

e) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům spojeným s osobami popsanými v písmenech a) až d), tak jak jsou uvedeny na seznamu v příloze.

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nezpřístupní fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným na seznamu v příloze, a to přímo ani nepřímo ani v jejich prospěch.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou příslušné orgány členských států povolit za podmínek, které považují za vhodné, uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů nebo zpřístupnění některých finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud shledají, že dotyčné finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou:

a) nezbytné pro uspokojení základních potřeb osob uvedených v příloze a na nich závislých rodinných příslušníků, včetně úhrad za potraviny, plateb nájemného nebo splácení hypoték, plateb za léky a lékařskou péči, plateb daní, pojistného a poplatků za veřejné služby;

b) určeny výlučně k úhradě přiměřených profesních odměn a náhradě výdajů vzniklých v souvislosti s poskytováním právních služeb;

c) určeny výlučně k úhradě poplatků nebo nákladů na běžné vedení nebo správu zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů,

d) nezbytné pro úhradu mimořádných výdajů, pokud příslušný orgán oznámí nejméně dva týdny před udělením povolení příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi důvody, proč se domnívá, že by mělo být konkrétní povolení uděleno; nebo

e) určeny k platbě na účet diplomatické mise či konzulárního úřadu nebo mezinárodní organizace požívající výsad podle mezinárodního práva nebo k platbě z tohoto účtu, pokud mají být tyto platby použity pro služební účely diplomatické mise či konzulárního úřadu nebo mezinárodní organizace.

Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení uděleném podle tohoto odstavce do dvou týdnů od jeho udělení.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány členských států povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou předmětem rozhodčího nálezu, který byl vydán před zařazením fyzické nebo právnické osoby, subjektu či orgánu uvedených v odstavci 1 na seznam v příloze, nebo předmětem soudního či správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného v dotčeném členském státě před tímto dnem či po něm;

b) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity výlučně k uspokojení nároků zajištěných takovým nálezem či rozhodnutím nebo uznaných jako platné takovým nálezem či rozhodnutím, a to v mezích stanovených příslušnými právními předpisy, kterými se řídí práva osob uplatňujících takové nároky;

c) nález či rozhodnutí není ve prospěch fyzické nebo právnické osoby, subjektu či orgánů uvedených v příloze; a

d) uznání nálezu či rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem v dotčeném členském státě.

Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení uděleném podle tohoto odstavce do dvou týdnů od jeho udělení.

5. Odstavec 1 nebrání fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným na seznamu v příloze provést platbu vyplývající ze smlouvy, dohody nebo závazku, jež byly uzavřeny nebo vznikly před jejich zařazením na seznam, jestliže dotčený členský stát shledal, že tuto platbu přímo ani nepřímo neobdrží fyzická nebo právnická osoba, subjekt či orgán uvedené v odstavci 1.

6. Odstavec 2 se nepoužije, jsou-li na zmrazené účty připsány:

a) úroky nebo jiné výnosy splatné z těchto účtů;

b) platby splatné podle smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly přede dnem, od nějž se na tyto účty vztahují opatření podle odstavců 1 a 2; nebo

c) platby splatné na základě soudního či správního rozhodnutí nebo rozhodčího nálezu, které byly vydány v Unii nebo jsou vykonatelné v dotčeném členském státě;

pokud se na veškeré takové úroky, jiné výnosy a platby nadále vztahují opatření podle odstavce 1.

7. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na poskytování, zpracování nebo vyplácení finančních prostředků, jiných finančních aktiv nebo hospodářských zdrojů či poskytování zboží a služeb nezbytných k zajištění včasného poskytnutí humanitární pomoci nebo k podpoře jiných činností, které podporují základní lidské potřeby, pokud takovou pomoc poskytují nebo jiné činnosti provádějí:

a) OSN, včetně jejích programů, fondů a dalších subjektů a orgánů, jakož i její specializované agentury a související organizace;

b) mezinárodní organizace;

c) humanitární organizace se statusem pozorovatele ve Valném shromáždění OSN a členové těchto humanitárních organizací;

d) dvoustranně nebo mnohostranně financované nevládní organizace, které se účastní plánů humanitární reakce OSN, plánů reakce na podporu uprchlíků, jiných výzev OSN nebo humanitárních uskupení, jež koordinuje Úřad OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA);

e) organizace a agentury, kterým Unie udělila osvědčení o humanitárním partnerství nebo které jsou certifikovány nebo uznány členským státem v souladu s vnitrostátními postupy;

f) specializované agentury členských států nebo;

g) zaměstnanci, příjemci grantů, dceřiné společnosti nebo prováděcí partneři subjektů uvedených v písmenech a) až f), pokud jednají v těchto funkcích.

8. V případech, na které se nevztahuje odstavec 7, a odchylně od odstavců 1 a 2 tohoto článku mohou příslušné orgány členských států povolit za podmínek, které považují za vhodné, uvolnění některých zmrazených finančních prostředků či hospodářských zdrojů nebo zpřístupnění určitých finančních prostředků či hospodářských zdrojů, pokud shledají, že poskytnutí takových finančních prostředků či hospodářských zdrojů je nezbytné pro zajištění včasného poskytnutí humanitární pomoci nebo na podporu dalších činností napomáhajících naplňování základních lidských potřeb.

9. Nevydá-li příslušný orgán do pěti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti o povolení podle odstavce 8 zamítavé rozhodnutí, žádost o informace, nebo oznámení o prodloužení této lhůty, považuje se povolení za udělené.

Dotčený členský stát informuje ostatní členské státy a Komisi o každém povolení uděleném podle tohoto článku do čtyř týdnů od jeho udělení.

Článek 3

1. Rada jednomyslně na návrh členského státu nebo vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) sestavuje a mění seznam v příloze.

2. Rada sdělí dotčené fyzické nebo právnické osobě, subjektu či orgánu své rozhodnutí podle odstavce 1 včetně důvodů pro jejich zařazení na seznam, a to buď přímo, je-li známa jejich adresa, nebo zveřejněním oznámení, a umožní jim se k záležitosti vyjádřit.

3. Jsou-li předloženy připomínky nebo nové podstatné důkazy, Rada svá rozhodnutí podle odstavce 1 přezkoumá a dotčenou fyzickou nebo právnickou osobu, subjekt či orgán o této skutečnosti informuje.

Článek 4

1. V příloze jsou uvedeny důvody pro zařazení fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů podle článků 1 a 2 na seznam.

2. V příloze jsou uvedeny dostupné informace nezbytné k identifikaci dotčených fyzických nebo právnických osob, subjektů či orgánů. V případě fyzických osob mohou tyto informace zahrnovat jména, včetně dalších používaných jmen, datum a místo narození, státní příslušnost, číslo pasu a číslo průkazu totožnosti, pohlaví, adresu, je-li známa, a funkci nebo povolání. Pokud jde o právnické osoby, subjekty či orgány, mohou tyto informace zahrnovat: názvy, místo a datum registrace, registrační číslo, a místo působení.

Článek 5

1. Rada a vysoký představitel mohou zpracovávat osobní údaje za účelem plnění svých úkolů podle tohoto rozhodnutí, zejména:

a) pokud jde o Radu, za účelem přípravy a přijímání změn přílohy;

b) pokud jde o vysokého představitele, za účelem přípravy změn přílohy.

2. Rada a vysoký představitel zpracovávají v příslušných případech relevantní údaje, které se týkají trestných činů spáchaných fyzickými osobami zařazenými na seznam a odsouzení za spáchání trestného činu nebo bezpečnostních opatření vztahujících se na tyto osoby, pouze v takovém rozsahu, v jakém je toto zpracování nezbytné pro přípravu přílohy.

3. Pro účely tohoto rozhodnutí se Rada a vysoký představitel určují jako „správci" ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([5]) s cílem zajistit, aby dotčené fyzické osoby mohly vykonávat svá práva podle uvedeného nařízení.

Článek 6

Nebude uspokojen žádný nárok vyplývající ze smlouvy nebo transakce, jejichž plnění nebo uskutečnění je přímo nebo nepřímo, zcela nebo částečně dotčeno opatřeními uloženými tímto rozhodnutím, a to včetně odškodnění nebo jiných nároků tohoto druhu, jako je nárok na náhradu škody nebo nárok vyplývající ze záruky, zejména nárok na prodloužení doby platnosti nebo vyplacení dluhopisů, záruk nebo příslibu odškodnění v jakékoli formě, zejména finančních záruk nebo příslibů finančního odškodnění, je-li vznesen:

a) určenými fyzickými nebo právnickými osobami, subjekty či orgány uvedenými na seznamu v příloze;

b) jakýmikoli fyzickými nebo právnickými osobami, subjekty či orgány jednajícími prostřednictvím nebo jménem fyzických nebo právnických osob, subjektů či orgánů uvedených v písmeni a).

Článek 7

Zakazuje se účastnit se vědomě nebo úmyslně činností, jejichž cílem nebo následkem je obcházení zákazů stanovených v tomto rozhodnutí.

Článek 8

Pro dosažení co největšího účinku opatření stanovených v tomto rozhodnutí podporuje Unie třetí státy v přijímání omezujících opatření podobných těm, která jsou stanovena v tomto rozhodnutí.

Článek 9

1. Toto rozhodnutí se použije do 10. října 2024.

Toto rozhodnutí je průběžně přezkoumáváno. Bude-li mít Rada za to, že jeho cílů nebylo dosaženo, odpovídajícím způsobem prodlouží dobu jeho použitelnosti nebo je změní.

2. Výjimky uvedené v čl. 2 odst. 7, 8 a 9, které se týkají čl. 2 odst. 1 a 2, jsou podrobovány přezkumu pravidelně alespoň každých 12 měsíců, nebo na naléhavou žádost kteréhokoliv členského státu, vysokého představitele nebo Komise v návaznosti na významnou změnu okolností.

Článek 10

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, .s 39).

V Lucemburku dne 9. října 2023.

Za Radu
předsedkyně
Y. DÍAZ PÉREZ

PŘÍLOHA

[…]